U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců JUDr. Jana Vyklického a JUDr. Petra Průchy v právní věci žalobce: **Y. V.**, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra ČR**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 3. 2012, č.j. OAM-19/LE-LE05-LE05-2012, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 28. 11. 2012, č. j. 62 Az 1/2012 - 28,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Podanou kasační stížností se žalobce domáhá zrušení v záhlaví označeného rozsudku Krajského soudu v Ostravě (dále „krajský soud“), kterým byla zamítnuta jeho žaloba jako nedůvodná podle § 78 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále „s. ř. s.“).

V kasační stížnosti ze dne 9. 1. 2013 žalobce uváděl kasační důvody dle § 103 odst. 1 písm. a), b) a d) a požádal rovněž o ustanovení právního zástupce, který by jej zastupoval v řízení o kasační stížnosti. Svou žádost odůvodnil nedostatkem finančních prostředků. Tvrdil, že v České republice nevlastní žádný hmotný ani nehmotný majetek a v současné době nepracuje. Nejvyšší správní soud přípisem ze dne 31. 1. 2013 vyzval žalobce k doložení majetkových poměrů, jejichž správné zjištění a doložení je jedním z předpokladů pro osvobození od soudních poplatků a s tím spojeného ustanovení právního zástupce. Za tímto účelem byl žalobci zaslán formulář – *Potvrzení o osobních, majetkových a výdělkových poměrech pro osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce*, který je založen na dlouhodobé soudní praxi, a údaje, které tam má žadatel vyplnit, lze mít z hlediska rozhodování o osvobození od soudních poplatků za podstatné (vlastnictví movitého, nemovitého majetku, vyživovací povinnosti, dluhy, apod.). K vyplnění a zaslání uvedeného formuláře byla žalobci stanovena lhůta 15 dnů od jeho doručení. Přípis s formulářem byl žalobci doručen dne 4. 2. 2013, ale žalobce na něj nikterak nereagoval.

Nejvyšší správní soud zastává konstantní názor, že výdělkové a majetkové poměry žadatele sám z úřední povinnosti nezjišťuje (srov. např. rozsudek tohoto soudu ze dne 25. 1. 2005, č. j. 7 Azs 343/2004 – 50). Pokud žalobce své majetkové poměry nedoložil, neměl soud dostatek podkladů, aby mohl o ustanovení zástupce rozhodnout, a proto usnesením ze dne 6. 5. 2013, č. j. 3 Azs 5/2013 – 18, návrh žalobce zamítl a dal mu zároveň možnost opatřit si advokáta sám, na což mu poskytl další lhůtu 15 dnů. Je vhodné upozornit, že žalobce měl fakticky na doložení majetkových poměrů v podstatě více než 3 měsíce, a přesto se soudem nikterak nekomunikoval.

Usnesení, kterým byla žalobcova žádost o ustanovení zástupce zamítnuta, doručoval soud na adresu pobytu, kterou sám žalobce uvedl v kasační stížnosti. Zásilka se však soudu vrátila s tím, že po úložní době nemohla být vhozena do schránky adresáta. Z evidenční karty žadatele o mezinárodní ochranu soud zjistil, že žalobce je ode dne 24. 1. 2013 ubytován v Pobytovém středisku v Havířově, tedy na téže adrese, která byla v kasační stížnosti uvedena jako adresa pro doručování. Zdejší soud se proto snažil usnesení na danou adresu znovu doručit. Žalobce však zastižen opět nebyl. Zásilka byla tedy dne 5. 6. 2013 uložena a připravena k vyzvednutí. Vzhledem k tomu, že si žalobce písemnost ve lhůtě 10 dnů od uložení nevyzvedl, považuje soud písemnost za doručenou dnem 17. 6. 2013 (viz § 49 odst. 4 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu ve spojení s § 64 s. ř. s.). To je rovněž den, kdy usnesení o zamítnutí návrhu na ustanovení zástupce nabylo právní moci, a začala běžet 15 denní lhůta, ve které mohl žalobce soudu doložit plnou moc zvoleného advokáta.

Uvedená 15 denní lhůta skončila dne 2. 7. 2013, avšak žádnou plnou moc udělenou advokátovi žalobce do dnešního dne nepředložil. Nejvyšší správní soud připomíná, že i ve správním právu platí klasická právní zásada *vigilantibus iura scripta sunt* (práva náleží bdělým), bylo proto na žalobci a v jeho zájmu, aby se soudem spolupracoval a zasílané písemnosti si přebíral.

Podle § 105 odst. 2 s. ř. s. musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních předpisů vyžadováno pro výkon advokacie.

Nejvyšší správní soud dal usnesením ze dne 6. 5. 2013 žalobci možnost podmínku dle § 105 odst. 2 s. ř. s. splnit. Žalobce však ve stanovené lhůtě nedoložil, že by sám měl předepsané právnické vzdělání a nepředložil ani plnou moc udělenou advokátovi, který by jej v řízení o kasační stížnosti zastupoval. Nejvyšší správní soud konstatuje, že v posuzované věci nebyla splněna jedna z podmínek řízení a proto kasační stížnost žalobce podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. odmítl.

Vzhledem k odmítnutí kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud o nákladech řízení podle § 60 odst. 3 věty prvé s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** přípustné opravné prostředky (§ 53 odst.

3 s. ř. s.).

V Brně dne 31. července 2013

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu